

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 25.000

Letna inozemstvo

Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 14 (1796)

Gorica - četrtek, 5. aprila 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Odkrivate dar, da ste Slovenci Odloženi papežev obisk

Marčna številka beneškega glasila »Dom« prinaša razgovor z nadškofom Alfredom Battistijem, ki ga je pripravil msgr. Marino Qualizza. Zaradi njegove vsebine je vreden, da ga poznamo vsi Slovenci. Zato ga tu objavljamo v našem prevodu.

Nadškof A. Battisti je od svojega prihoda v Videm (1973) pokazal zanimanje za slovenske vernike v Nadiških dolinah in sicer predvsem iz pastoralnih razlogov. Vsled tega je marca 1976 izdal dekret o uporabi slovenščine v liturgiji; v januarju 1977 se je udeležil »Dneva emigrantov« v Čedadu, kjer je spodbujal navzoče, naj ostanejo trdni v veri in naj jo izpovedujejo skupaj s svojim tisočletnim krščanskim izročilom. Nekaj več kot pred letom dni je končal pastoralni obisk v šempetrski dekaniji, pod katero spadajo vse župnije pod Matajurjem. Ob tem obisku si je lahko ustvaril stvarno podobo o problemih Benečije. Zato, pravi »Dom«, smo ga obiskali letos 28. februarja in mu zastavili nekaj vprašanj.

NADŠKOFOVI ODGOVORI

G. nadškof, bi lahko povedali svoje vtise po vaši vizitaciji v dekaniji Speter ob Nadižji?

Nasel sem krščanske skupnosti, kjer je veliko vere, ki je gotovo sad trdnega izročila in krščanske modrosti; glavne zasluge za to imajo duhovniki, ki so vodili te skupnosti. Zasedel sem pa tudi potrebo, da se posodobijo nagibi za vero tako, da večnostne resnice najdejo izraza v soglasju s čustvovanjem sedanjega časa. Ne gre za to, da bi uvažali od zunaj, temveč da se obogatijo to, kar že obstaja.

Ali ste glede vprašanja narodne manjšine opazili kake reakcije?

Seveda. Ponekod je šlo za kritična in negativna stališča. Imel sem vtis, kot da kritiki nimajo trdnih argumentov, ampak da jih zanašajo čustva, v katerih se mešajo vera, politika in stranke. Prizadete sem povabil, naj svoja stališča pojasnijo, da se ne bo nadaljevala zmeda, ki samo otežuje delo duhovnikov.

Tukaj smo! Vi ste govorili o veri, politiki, strankah. S tem ste se dotaknili odnosov vera-kultura. Ali gre za take odnose tudi pri nas?

Seveda, vendar jih je treba reševati na podlagi konstitucije Gaudium et spes, št. 58 in 59. Vera se ne istoveti s kulturami, z jeziki narodov, temveč se v njih nekako utelesi. Prav zato, ker se ne istoveti z neko kulturo, se vera lahko utelesi v vseh kulturah. Tako npr., ker se ni istovetila s hebrejsko kulturo, se je mogla utelesiti v grški in latinski kulturi in tako naprej do danes. Danes se mora utelesiti v furlanski in slovenski kulturi. O tem ni dvoma. Toda vera vedno sledi kriteriju utelešenja, to se pravi, da očisti kulturo od zmot in slabosti ter jo obogati in oplodi z evangelijskimi vrednotami.

Kaj menite o tistih, ki ovirajo slovensko kulturo in bi hoteli iziniti slovenščino iz liturgije?

Vi bolj poznate preteklost kot jaz in bi lahko bolje razložili to dejstvo. Mislim, da gre za bolesten patriotizem in kulturno zaprtost, ki ju je treba zdraviti kot bolezenski pojav. Italijanska ustava in Izjava o človeških pravicah, ki jo je izdelala Organizacija Združenih narodov, nakazujejo takšno zdravlilo. Jaz bi pa rad ostal na strogo verskem področju. Glede tega najdemo točne smernice v nauku papeža Janeza Pavla II. Ta je Evropi sv. Benedikta pridružil Evropo sv. Cirila in Metoda, ki sta bila prav tako razglašena za zavetnika Evrope. Krščanska Evropa je sestavljena iz več narodov in iz več kultur. To pomeni obogatitev in pravo bogastvo za vse. Bogastvo prihaja iz raznolikosti. Raznolikost ob binkoštnem ognju pa ni več vzrok za zmedo, temveč znak bogastva Duha. Zaradi tega vi Slovenci, prav zato ker ste kristjani, imate nalogo, ki zavzema resnično evropske razsežnosti, vendar ne v tekmovalnosti z drugimi silami, marveč v sodelovanju in opori z njimi. Janez Pavel II. je govoril

Videmski nadškof Alfredo Battisti

o pomožni duši, ki jo vera mora dati svetu in kulturam.

Za zaključek, kaj bi vi kot škof rekli slovenskim kristjanom vaše nadškofije?

Naj učinkovito živijo svojo vero v Kristusa in naj z njeno pomočjo odkrijejo, da je biti Slovenec vrednota, bogastvo in dar. To spada k božjemu načrtu; to je v smislu stvarstva, ki ga je Kristus privzel in dopolnil. Božji dar se vsekakor ne sme zavreči, temveč sprejeti in razviti. Priporočam jim ponovno, naj ne zapravijo dediščine vere kot se je ohranila v njih izročilu, ampak naj to dediščino krepijo; naj bodo še nadalje most v Evropi, znak in upanje novega sveta, kjer bodo odstranjene pregrade in kjer se bodo narodi v svoji različenosti sprejemali kot bratje.

DVA DRUGA DOKUMENTA

V isti številki »Doma« je objavljeno tudi pismo, ki so ga beneški duhovniki pisali sv. očetu Piju XI., ko je fašistični režim prepovedal rabo slovenskega jezika v cerkvi, ter pismo, ki ga je leta 1931 v isti zadevi naslovil na papeža msgr. Ivan Trinko. Ob branju teh dveh pism se bolj izstopa sedanje blagohotno razumevanje nadškofa Battistija do beneških Slovencev. Težko razumljiv je danes molk Vatikana in zadržanje videmskega nadškofa Nogare ob nasilnem posegu fašističnih oblasti v izrazito cerkvene zadeve kot je ravno uporaba jezika v liturgiji in pri verskem pouku.

V omenjeni številki »Doma« je še poslаницa, ki so jo beneški duhovniki in laiki izročili sedanjemu sv. očetu Janezu Pavlu II. ob vseslovenskem svetloletnem romanju v Rim. V poslanici opisujejo preteklost Cerkev v Benečiji, preganjanje duhovščine za časa fašizma in izboljšanje razmer pod nadškofom Battistijem. Na koncu omenjajo zakonski osnutek za zaščito slovenske narodne skupnosti v Italiji, v katerem bi znova radi zatajili beneške Slovence.

■ Minister za proračun Longo ter za zaklad Gorja sta italijanski vladi in parlamentu predstavila poročilo o gospodarskem stanju države v lanskem letu. Tako je bila inflacija 14,7-odstotna kljub zagotovitvi, da ne bo preseгла 13 %. Prirastek je bil v kmetijstvu (+4,1 %), industrijska proizvodnja pa je padla za 3,5 %. Plačilna bilanca izkazuje prebitek 7,5 milijard lir, kar je zelo razveseljivo, saj je leta 1982 znašal primanjkljaj kar 7.500 milijard lir. Ostaja stvarno upanje, da bo letos prišlo do preobrata v smeri razvoja, zlasti če inflacija ne bo preseгла načrtovanih 10 %.

■ Predsednik predsedstva Jugoslavije Mika Spiljak je bil pretekli teden na uradnem obisku v Pragi, kjer si je ogledal zgodovinske, kulturne in gospodarske objekte in ustanove. Spiljaka je v mestni hiši pričakal in pozdravil praški župan František Štáfa, nato pa so se pričeli politični pogovori s češkoslovaškim predsednikom Husakom in med sodelavci obeh državnikov.

V Sloveniji in na Hrvaškem letos nihče več ne računa s papeževim obiskom. Stvari so se tako zasukale in zakomplicirale, da je Rim obisk odložil »ad calendas graecas«, za nedoločen čas. In vendar se je dalj časa zdelo, da za obisk ni večjih ovir. Kaj se je zgodilo, da je šlo vse po vodi? Stiri najstodnevnik »Nova Hrvatska«, ki izhaja v Londonu, nam o tem v letošnji 4. številki marsikaj zanimivega pove, kar bo gotovo zanimalo tudi naše bralce.

KAKO JE PRISLO DO POBUDE

Ko je zadnje mesece leta 1980 apostolska nunciatura v Beogradu zvedela, da namerava takratni predsednik predsedstva Jugoslavije Cvijetin Mijatović ob obisku Italije iti tudi v Vatikan in ob tisti priložnosti papeža uradno povabiti, da obišče Jugoslavijo, je prounucij v Beogradu nemudoma naročil jugoslovanski konferenci škofov, naj takoj povabi tudi ona papeža, da ne bi izgledalo, da ima zvezna vlada več interesa na papeževem obisku kot sami jugoslovanski škofje.

Zagrebski naškof Franjo Kuharić (takrat še ni bil kardinal) se je v tistem času mudil v Avstraliji, kjer je obiskoval hrvaške izseljence. Zato je poslal papežu brzojav ljubljanski nadškof Suštar v svojstvu podpredsednika konference jugoslovanskih škofov. Osebo je bil Kuharić mnenja, da razmere še niso bile zrele za kak papežev obisk. To se je videlo leta 1981, ko je s 1500 romarji za Benediktovo leto prišel v Rim ter pri avdienci s papežem dejal, da »se nadeja, da bo božja Previdnost tako uravnavala razmere v domovini, da bo papež mogel priti«.

Zdi se, da je Kuharić svoje stališče spremenil ob papeževem obisku Poljske, ko je bilo opazno, kako velik odmev je imel ta obisk med poljskim ljudstvom. Vsa zadeva je dobila novega zagona lani ob sinodi škofov v Rimu. Jugoslavijo sta zastopala nadškofa Suštar in Franić iz Splita. Pravi, da je tedaj sam sv. oče izrazil željo, da pride do obiska in ko je bil lani jeseni Leopold Mandić razglašen za svetnika, je papež kardinalu Kuhariću omenil, da ga bo v kratkem povabil na

razgovor, v katerem naj bi padla zadnja beseda o toliko načrtovanem obisku. Res je do tega razgovora tudi prišlo. Zgodilo se je to 25. novembra.

V zvezi s tem so se 13. decembra škofje zbrali v Zagrebu, da papežu predložijo dokončni program obiska. To gostovanje naj bi vključevalo Zagreb, hrvaško narodno božjo pot Marijo Bistriško, Ljubljano, Brezje, Beograd, Subotico, Sarajevo in Split. Ta predlog so nato poslali v Vatikan, ki bi moral nato o njem obvestiti Beograd, da ga odobri. Šele potem bi škofje objavili, kdaj bi papež prišel in katere kraje bi obiskal. Papež je nato sporočil, da bi lahko prišel v drugi polovici oktobra tega leta. Škofje so na to pristali in sklenili hrvaški evharistični kongres v Mariji Bistrici preložiti na omenjeni datum.

TEŽAVE V ZVEZI Z OBISKOM

Na sestanku 13. decembra je bil govor tudi o tem, kdo naj bi papežu izdelal osnutke za govore. Škofje so se strinjali, naj bi te osnutke ne pripravili hrvaški monsignori v Vatikanu, ker so že dolgo proč iz domovine. Ugotovili so tudi, da bi bil najbolj delikaten govor tisti pred vladnimi predstavniki. Papež bi moral spregovoriti o teptanju človekovih pravic v Jugoslaviji, ker bi drugače bil obisk brez smisla.

Prav tako je škofom povzročalo skrb morebitno srečanje papeža s patriarhom srbske pravoslavne Cerkev Germanom. Pravoslavna Cerkev še vedno vztraja na zahtevi, da »hrvaški škofje javno obsodijo zločine ustašev zoper Srbe med zadnjo vojno«. Papež bi se tako znašel v neugodnem položaju: ne bi smel uvažati Hrvatov, pa tudi ne odbiti Srbov.

Papež pa bi se lahko zameril patriarhu Germanu še zaradi Makedonije, ki bi jo tudi rad obiskal. V Ohridu, kjer so delovali učenci sv. Cirila in Metoda Klemen, Naum, Angelar in drugi bi se nujno setal s predstavniki makedonske Cerkev, te pa srbska Cerkev ne priznava, ker se je samovoljno osamosvojila (tudi s podporo režima) od Beograda.

Električna centrala na premog ne spada v Tržaški zaliv

Na Tržaškem se zadnje čase mnogo piše in razpravlja o zgraditvi električne centrale na premog v neposredni bližini Milj ter o premogovnem skladišču v Zaveljskem zalivu. V javno razpravo o teh dveh načrtih se je vključila tudi stranka Slovenske skupnosti in izdelala o tem strokovno in politično stališče. Javna razprava o tem vprašanju je bila tudi v Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, kjer sta strokovnjaka prof. Franko Piščanec in inž. Aljoša Vesel prikazala pozitivne in negativne strani termocentrale na premog in premogovnega terminala.

Negativnih vidikov je precej. Predvsem predvidena lokacija takšne električne centrale je povsem neustrezna, ker gre za zaprto in z griči do višine 200 metrov obdano kotlino v neposredni bližini naseljenega področja (Milje, Zavlje, Štramar). Plini, ki se sproščajo ob izgorevanju premoga so škodljivi ter jih je v tem primeru zaradi hribovitega okolja skrajno težko, če ne celo nemogoče razpršiti v višje zračne plasti.

Po načrtih vsedržavne ustanove za električno energijo ENEL gre za termoelektrarno z zmogljivostjo 1280 megawattov, ki bi jo gradili od 8 do 9 let. Veliko vprašanje pa je, če bo premog v trdem stanju čez deset ali petnajst let še konkurenčni vir energije. Zelo verjetno je, da bo prevladala tehnologija vplinjavanja, kar konkretno pomeni postavitev dodatnih »umazanih« industrij v tržaškem pristanišču.

Omenili smo že posledice škodljivih plinov in odlaganja prahu. Dodati je treba

še negativne posledice na ožjo krajevno klimo, ki bi zavrle naravno prezračevanje področja, odlaganje v morje velikih količin tople vode iz turbin pa bi lahko poslabšalo že itak močno onesnaženost morja v Miljskem zalivu. Vprašanje je tudi, kam odlagati pepel, ki ostane od premoga.

Vseh teh in podobnih problemov ni še nihče resno preučil in jih obrazložil javnosti. Prav tako ni še nobena študijska komisija izračunala razmerja med socialnimi žrtvami in pridobitvami takšnega objekta v tako neposrednem fizičnem in človeškem okolju.

Na osnovi izkušenj in primerjave s podobno, a manjšo termocentralo v Tržiču, komisija strokovnjakov SSK sklepa, da bi v našem primeru električna termocentrala v končni obratovalni fazi zaposlovala neposredno kakih sto delovnih sil oziroma do največ 300, kar je prava malenkost glede na vloženi kapital in na izredno število nezaposlenih na Tržaškem. Po drugi strani pa bi zasegla veliko površino, na kateri bi lahko zrastle druge vrste industrije, ki bi občutno pomagale dvigniti zaposlitveno raven. Končno je treba še povedati, da takó mesto Trst kot naša dežela trenutno ne potrebuje novih virov električne industrije.

Iz vseh teh razlogov je SSK prišla do zaključka, da termocentrala ne spada v Tržaški zaliv, zato ji nasprotuje. Na še razpoložljive površine v industrijskem področju naj pridejo čiste industrije, ki zahtevajo manjše kapitale in površine, a nudijo večje zaposlitvene možnosti za tržaško delovno silo.

Nadaljnja občutljiva točka bi bili Albanci. Če bi se papež želel srečati z njimi na Kosovu, bi beograjski režim to lahko smatral kot podporo albanskim separatistom.

Pa tudi z Bosno bi bile težave. Papež je že izpovedal željo, da se v Sarajevu snide s predstavniki »edinih avtohtonih muslimanov v Evropi«, kar je naglono tamkajšnjega katoliškega nadškofa Jožimovića, da se je potožil, da »kaže papež večje zanimanje za ondote muslimane kot pa za katoličane«. Poleg tega je v Bosni še drug problem: škofje in frančiškani so v neprijateljskem razmerju že dolgo časa. Vatikan si prizadeva, da bi prišlo do medsebojnega pomirjenja, sperti strani pa zahtevata, da dá Vatikan vsaki prav.

RAZMERE SE NISO ZRELE

Vse stvari so se sedaj tako močno zapletle, da si niti škofje niti partija niti vlada trenutno obiska ne želijo. Iz Rima je prišla vest, da patriarh German vztraja na zahtevi: ni govora o kakem srečanju s papežem, če hrvaški škofje kot svoj čas nemški zaradi Poljske ne pokažejo javnega kesanja zaradi nesrečnega ustaškega rodomora nad Srbi, zlasti pa zločinskega taborišča v Jasenovcu. Tako patriarh kot partija bi bila za to, da papež to taborišče obišče. Toda tisti hip bi papež za večino hrvaških vernikov postal nezaželen oseba. Kajti Hrvatje v odgovor opozarjajo na zločine, ki so bili izvršeni nad hrvaškim ljudstvom ob koncu zadnje vojne kot so pokol desetistisočev s strani Titovih čet pri Pliberku na Koroskem (na Pohorju so množični grobovi, sedaj prerasli z gozdom), pri Celju in v Križnem putu. Javno je, da vlada noče postati obtožena in da ji je trenutno najljubše, če se povabilo papežu za obisk Jugoslavije spravi v predal.

G. S.

Libanon - dežela beguncev

Najmanj sto tisoč družin (po približnih ocenah nad pol milijona ljudi) je moralo v Libanonu v zadnjih šestih mesecih zapustiti domove, da bi se rešile pred vojnimi strahotami.

Takšnih množičnih preseljevanj v libanonski zgodovini še ni bilo. Nekateri begunci so se zatekli k sorodnikom in prijateljem, drugi za silo bivajo v samostanih, cerkvah, šolah in v napol zgrajenih stavbah, nad petnajst tisoč pa jih je odšlo v tujino. Večina teh beguncev živi v zares hudih razmerah, saj jih je praktično nemogoče oskrbovati z najpotrebnejšo hrano in zdravili, ker je Libanon razkosan na več delov, med katerimi je povezovala zelo težavna.

Pismo poljskih škofov v obrambo križa

Odstranitev razpel v kmetijski šoli v Mietnu na Poljskem, čemur so se dijaki z vso odločnostjo zoperstavili in bili zaradi tega izključeni iz šole, je naglila poljske škofo, da so objavili poseben pastirski list v obrambo križev v šolskih prostorih.

V pismu škofje zavračajo trditev oblasti, da vnašajo verski simboli kot je npr. križ razdor v družbo. Nasprotno je res, pravijo škofje: poljsko kulturo je oblikovalo krščanstvo, zato se tudi sedanji rod ne more odpovedati svoji stoletni dediščini. Križ je po besedah škofov znamenje, ki zavrača sovraštvo, krutost, hudobijo in nestrpnost, skratka: križ povezuje, ne pa razdvaja. Zato je križ tudi uspešen vzgojni pripomoček pri človeškem vzgoji mladine. Tudi sedanji papež, ko je bil še nadškof v Krakovu, je odločno nastopil v obrambo križa. Njegove so besede: »Naša dolžnost je, da z vsemi sredstvi, ki so nam na voljo, vrnemo križu ugled in mesto, ki ga zasluži v življenju Poljske.« Zato škofje postavljajo zahtevo: »Križ mora biti navzoč povsod, kjer se vzgajajo naši otroci in mladina, saj so vsi v ogromni večini katoličani.«

Mogočna molitev na pragu v 21. stoletje

Dvajseto stoletje se izteka, tu in tam mirno, tu in tam pa krvavo, vendar se oboje pretaka v tisto snov, ki ji pravimo preteklost in ki zmeraj soodloča, kakšno bodočnost bomo imeli, tudi v primeru novega 21. stoletja po Kristusu.

Enega dejstva smo kot kristjani lahko gotovi: tudi tokrat se ničesar ne dogaja brez božjega privoljenja ali dopustitve: v svetem pismu rimski Cerkvi beremo o nelzmenih globinah božje modrosti in »kako je nemogoče prodreti do božjih razlogov (za dejanji), nemogoče dojeti božje metode;... Vse, kar je, je lahko le, ker je Bog« (Rim 11:33.36). Ustvaril nas je s svobodo odločanja in po svojem učlovenem Sinu nas uči, da jemlje naše odločitve resno, četudi so trenutno izražene le v obliki prošnje molitve.

Najvažnejše prošnje molitve so združene v Gospodov Očenaš; v njegovih besedah utripa Srce učlovečene božje Besede za »včera, danes in večne čase« (Heb 13:8). Oglejmo si ta božji molek prošnji na novo, da se ga s tem večjim zaupanjem oklenemo, čim bolj negotovo in preteče se nam bliža konec tega stoletja. Oglejmo si Očenaš tako, kot ga je sporečil Matej (6:9-13) in sicer bolj potanko kot pa evangelist Luka (11:2-4).

OČE

S to besedo izpovemo, da imamo po Kristusu delež pri bodoči ureditvi vesolja z novimi nebesi, novo zemljo in novo pesmijo (Raz 21:1-4). V svetem pismu Galačanom stoji tole: »Dokaz, da smo posilnovljeni (in pohčereni) je v tem, da je Bog vdihnil Duha svojega Sina v naša srca, kjer kliče: "Oče (Očkal)!" Tako smo božji otroci in nič več sužnji... Bog nas je napravil dediče« (Gal 4:6-7).

OČE NAŠ

Posilnovljeni (in pohčereni) tvorimo ti- sto Kristusovo Cerkev, v kateri se samemu Kristusu ne zdi za malo, da je Glava (Ef 1:22-23) skrivnostnega telesa, v katerem nekateri izmed nas morajo trpeti v vica- h, in v katerem se mnogi izmed nas zave- damo svoje uboge grešnosti — kakor ti- sti davčni birič v templju (Lk 18:13).

Bog Oče je naš Oče najbolj po Kristu- su; po Njem so naši tudi angeli in svet- niki v nebesih, duše v vica- h, kristjani po celem svetu, pa naj uživajo mirne raz- mere ali pa trpijo preganjanje. Vsi tvo- rimo našo Cerkev; in blagor nam, če ta lastnina sega v dno srca: če smo hvalečni za an- gele in svetnike; če se nam smilijo duše v vica- h; če nas skrbijo kristjani po celem svetu — in če v srcu hrepenimo po spreobrnjenju vseh nas, ki tvorimo človeštvo, »da bi bili vsi eno« (Jn 17:21).

KI SI V NEBESIH

V besedi »nebesa« je zapopadna sre- ča, po kateri že po naravi hrepeni vsako človeško srce, tudi tista nedoumljiva sre- ča, do katere nam daje pravico svetl krst. »Ni oči, ki bi to bile vidle,« ponavlja za prerokom Izajilo svetl Pavel, »ni ušes, ki bi to bile slišale, ni srca, ki bi moglo slutiti, kaj je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo« (1 Kor 2:9; Iz 64:4 in 65:17).

Sele v tej nadnaravni sreči lahko prav uživamo to, kar nas dela nekoliko sre- čne že na tej zemlji. Naše čudovit, ogrom- no veselje ni cela resničnost, kakor tudi ne tisto, kar nas po naravi osrečuje — ker so nebesa, s katerimi bo tvoril celoto Novi svet bodočnosti (prim. Raz 21:4).

Ali ne bomo »ki si v nebesih« izgovar- jali ne le z občudovanjem, ampak tudi resnično ponižno, ker naš Gospod Jezus Kristus zahteva za ta nebesa, da vzljubi- mo Boga bolj kot vse drugo, sočloveka pa ljubimo nič manj kot sebe? (Mt 22:37-40)

POSVEČENO BODI TVOJE IME

Najprej prosimo, da Bog sam razodene, kdo je, da bo njegova edinstvena resnič- nost zadobila med nami ljudmi enako edinstveno vrednost. Poznati pravega Bo- ga na pravi način ni le višek življenja na zemlji, je obenem že večno življenje. Kaj- ti »to je večno življenje: poznati Tebe, edino resničnega Boga, in Jezusa Kristu- sa kot poslanega od Tebe« (Jn 17:3). »Oče, razodeni, kako si čudovit!« je molil nje- gov učlovečen Sin (Jn 12:28). Gre za mi- lost, ki prekaša naše naravno spoznanje bivanja: »Razen Očeta nihče ne pozna Sina, in razen Sina nihče ne pozna Oče- ta — a komur ga Sin blagovoli razodeti, ga tudi pozna.« (Mt 11:27).

In vendar smemo prositi za to milost, ki je za človeštvo odločilne važnosti — sam učlovečen božji Sin nas uči, da to proš- njo postavimo na prvo mesto. V njenem pomenu izvirajo na nek način vse ostale prošnje očenaša. In — ali se ne bo človek,

ki mu milost te prošnje odpre oči za Bo- ga kot najlepšo in največjo resničnost, trudil, da Boga nikdar ne izgubi izpred oči? Tudi to spada k nenehni prošnji za posvečevanje božjega imena: »Bog je Duh in kdor ga moli, ga mora moliti v duhu in resnici« (Jn 4:24).

PRIDI K NAM TVOJE KRALJSTVO

Nebeški Oče »nas je iztrgal oblasti te- me in prestavil v kraljestvo svojega ljub- ljene Sina« (Kol 1:13). Prosimo da Bog pomaga ljudem, da vstopijo v to kralje- stvo, ki »ni od tega sveta« (Jn 18:36), a h kateremu prav tako stremijo vsa človeška občestva. Le v kolikor smo deležni božje- ga kraljestva, lahko uskladimo snovno z nesnovnim, naravno z nadnaravnim, sanje z resničnostjo, to je, v kolikor »postane- mo v Kristusu ljudje v polnem pomenu besede« (Kol 1:28). In zato nam isti Kris- tus polaga na srce, »da se najprej trudi- mo za uresničenje božjega kraljestva in njegove zahteve po vsem, kar je prav« (Mt 6:33); pri takšnem življenju namreč sam Bog »prevzame skrb za vse ostalo« (Mt 6:33).

ZGODI SE TVOJA VOLJA KAKOR V NEBESIH TAKO NA ZEMLJI

Božjo voljo občudujemo v naravnih zakonih, ki urejajo tako živo kot neživo snov; ista božja volja je ustvarila člove- ka kot svobodno bitje, da z umom in vo- ljo »gospodari nad stvarstvom« (Gen 1:28). Do ssem še kolikor toliko razumemo; ško- da in izguba nas spremljata, kadar se pregrešimo proti zakonom, ki urejejo ne le snovno stvarstvo, temveč tudi medčlo- veski svet in njegove odnose.

Toda Bog je Stvarnik ne le naravnega sveta, tudi še bolj čudoviti nadnaravni svet ali nebesa so njegova ljubezniva za- misel (prim. Ef 1:9-10). Uresničenje nad- narave v angelih in svetnikih občuduje- mo kot umotvor, uresničenja v sebi pa se bojimo, ker slutimo, da zahteva žrtve vsaj tako prijetnih nagnjenj k zlu. Nag- njenja k zlu nas delajo enostransko sle- pe, tako da ne moremo prav videti niti dobrote naravnega sveta in ne pravilno ceniti nenehnega božjega delovanja, »ki hoče doseči skladnost med nebeškim in zemeljskim — v Kristusu« (Ef 1:10).

Prosimo, da nas Bog ozdravi te slepo- te: da smo zmeraj bolj deležni tiste »žive Luči, ki razsvetljuje temo« (Jn 1:4-5). Tudi za tiste »na zemlji« prosimo, ki ali ne priznavajo Boga ali pa ne priznavajo pra- vega Boga — »Bog noče, da bi se kdo po- gubil; Bog hoče, da bi se vsak spreobrnil« (2 Pet 3:9).

VLADIMIR KOS SJ

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Kitajski zunanji minister Wu Xue- quan je obiskal Beograd, kjer je imel uradne razgovore s predsednikom pred- stva Spiljakom in predsednico zvezne vlade Milko Planinc. V istem času se je v Beogradu mudil tudi podtajnik v sever- noameriškem zunanjem ministrstvu Law- rence Eagleburger. Ta je povabil kitajske- ga državnika na razgovor in mu izročil pismo ameriškega državnega tajnika (zu- nanjega ministra) Shultza.

■ Zaradi napovedane modernizacije fran- coske železarske industrije, po kateri naj bi do leta 1987 izgubilo delo 25.000 železar-jev, je prišlo zlasti v pokrajini Loreni, kjer se govori tudi nemški dialekt, do si- lovitih demonstracij. Tako so delavci v krajih Longwy in Neuves Maisons razbili dvakrivo, policijo in pisarno tamkajšnje železarne, ponekod so prekinili cestne in železniške zveze ter napovedali splošno stavko za 4. april in nato protestni pohod v Pariz.

■ Britanska kraljica Elizabeta je obi- skala Jordanijo in tam ostala pet dni. Kralj Husein, ki je študiral na slavnem univerzitetnem kolegiju Harrow v Angliji, je osební prijatelj kraljice in njenega mo- ža Filipa. V govoru (sestavila ga je britan- ska vlada) je kraljica izrazila svojo sim- patijo za palestinsko ljudstvo, ki doživlja težko tragedijo ter pohvalila kralja Husei- na, da je znal modro voditi svojo državo skozi številne težkoče. Te besede kakor obisk v celoti pa ni bil všeč niti izraelski niti sirski vladi. Obe sta izrazili svojo ne- voljo, da je do tega obiska v sedanjih razmerah prišlo.

■ V Jeruzalemu so trije palestinski te- roristi vrgli več ročnih bomb in streljali iz avtomatičnega orožja na mimoidoče. Ranjenih je bilo kar 48 oseb, od teh dve težje. Enega od atentatorjev je neki civi- list na licu mesta ubil, ostala dva pa so aretirale izraelske varnostne sile.

■ Predsednik zahodnoafriške države Gvi- neje Ahmed Sekou Touré je nenadoma umrl na posledicah srčnega napada, ko se je mudil v Clevelandu (ZDA). Star je bil 62 let. Odločilno je pripomogel k neod- visnosti Gvineje in se uprl De Gaullovi zamisli, naj bi se bivše francoske kolonije v Afriki povezele v francoski skupnost, zaradi česar mu je De Gaulle obrnil hrbet in prepustil državo sami sebi. Sekou Tou- ré je v zvezi s tem prešel v zgodovino z besedami: »Raje revni v svobodi kot bo- gati v sužnosti.« Za časa njegove dikta- ture je bilo več poskusov, da bi ga zru- šili, a so se vsi izjalovili. Politično se je povezal s Sovjetsko zvezo, ki mu pa ni dala drugega kot orožje. Zato se je zad-

nja leta začel naslanjati na zahodne drža- ve in se tudi s Francijo pobotal.

■ V perujskem glavnem mestu je prišlo v zaporu Sexto do upora 12 nevarnih zlo- čincev, ki so s prethotapljenim orožjem nadvladali šibke straže, zavzeli prostore jetniške uprave ter se polastili skupine 6 žensk in 10 odvetnikov, ki so bili na obi- sku pri svojih varovankah. Ker se oblasti z uporniki niso hotele pogajati, so zlo- činci vodili na balkon vsakega talca po- sebej, jih prebadali z noži, eni ženski so odrezali jezik, drugo pa, ki je bila noseča, ustrelili v usta. Na nasprotni strani ulice je z visokih streh vse to dogajanje sne- mala krajevna televizija, tako da je shrli- vim prizorom prisostvovala vsa država. Ta orgija krvi in terorja se je končala po 24 urah, ko je policiji uspelo nadvla- dati upornike.

■ V Čilu so opozicijske sile 28. marca priredile svoj osmi protestni dan proti vojaški diktaturi generala Pinocheta. Po- ročila govore o devetih mrtvih, o števil- nih ranjenih in aretiranih. Protestna ak- cija je zajela številne kraje države; ulice so bile polne demonstrantov, ki so z ro- potanjem loncev izražali svojo nevoljo zoper sedanji položaj. Nadškof v Santiagu Juan Francisco Fresno je pozval vlado, naj obnovi dialog z opozicijo, a je dobil odgovor, da mora opozicija pristati na Pinochetov režim vse do leta 1989, ko po- teče Pinochetov mandat, poleg tega pa režim zavrača sogovornike iz levičarskih strank, saj so prav te tiste, ki se najbolj prizadevajo za zrušenje vojaške diktature.

Zapiranje protestantskih cerkva

V Amsterdamu na Holandskem bodo od 37 protestantskih cerkva kmalu zapri- več kot tretjino. Odlok o tem je sprejel osrednji svet za mestne cerkve, saj se vedno bolj zmanjšuje število njihovih obi- skovalcev. Petnajst cerkva bodo preure- li v druge namene, preostalih 22 cerkva bo dovolj za obrede. Glavno merilo pri odločanju o zapori cerkva bo njihovo stanje in stroški vzdrževanja.

Slovinci po svetu

Kardinal König na obisku pri dunajskih Slovencih

Ob prvi obletnici obstoja Slovenskega pastoralnega centra na Dunaju je dunaj- ski nadškof kardinal dr. Franc König opravi- l sv. mašo za Slovence na Dunaju. So- maševala sta z njim prvi povojni sloven- ski dušni pastir p. Ivan Tomažič in se- danji Stefan Ferencak. Navzočih je bilo okoli 300 ljudi; ena tretjina so bili nem- ško govoreči verniki iz neposredne so- seščine.

V svoji pridigi je kardinal pozval ver- nike, naj se stalno zaveđajo, da so jezik, vera in domovina neločljiva enota. Domo- vino pa predstavlja v prvi vrsti družina. Če razpada ta enota, trpi vsak njen del. Predvsem vera, da ostane živa, potrebuje osnovo, ki jo nudi zlasti družina.

Takoj po maši je sledila akademija. V njej je socialna delavka Ema Murko pred- ložila podrobno delovno poročilo in pred- stavila bogato kulturno žetev enoletnega delovanja v Slovenskem pastoralnem cen- tru. Sledil je pester glasbeni spored, kar- dinal pa je prejel v spomin knjigo »Lepa si zemlja slovenska«.

Iz Slovenije

Svetoletno romanje mladih

V Rimu se bo od 11. do 15. aprila ob svetovnem svetoletnem romanju mladine zbralo preko 100.000 mladih ljudi iz vsega sveta. Mladi romarji bodo skupaj s pa- pežem razmišljali o temah: veselje, svo- boda, ljubezen.

Mladi iz Slovenije ne bodo šli v Rim, a se bodo zbrali doma: v Ljubljani, Ma- riboru in Novi Gorici na cvetno soboto 14. aprila. Geslo tega slovenskega roma- nja je: S Kristusom v boljše življenje. Veselje, svoboda, ljubezen so namreč bi- stvene sestavine takšnega življenja.

Vsaka slovenska škofija je za ta dan sestavila svoj podrobnejši program. V cerkvi Kristusa Odrčenika v Novi Go- rici se bo to srečanje začelo ob 9. uri. Uvodnemu pozdravu in molitvi sledi dia- montaža z glasbo: Zopet človek v Kristu- su, temu sledi razmišljanje o Kristusu na njegovi poti trpljenja. Po kratkem odmo- ru bo ob 11. uri koncelebrirana maša pod vodstvom škofa Jenka. Po maši bo prosto za malico, ob 13.30 sklep srečanja, ob 14. uri se bodo mladi razšli.

Opčine

Tudi v preteklem mesecu se je več fa- ranov preselilo v večnost. Med temi mo- ramo posebej omeniti Petra-Rinkota Vi- dau, saj je v naši župniji opravljal dolgo časa službo cerkovnika: kar 27 let. To službo je bil nastopil za veliki teden. Va- njo se je tako vživel, da je bil poleg stro- kovnosti tudi bister pomočnik v vsem. V tem oziru mu veliko dolgujemo. Zadnja leta je zaradi vsakovrstnega trpljenja, ki ga je okusil, zdravstveno zelo opešal. Proti koncu pa je tudi vidno trpel. Vsa družina, posebno pa njegova žena Danila so še bolj podprli težavno in skromno priznalo delo v korist cele župnije.

Pri pogrebni maši, ki jo je z dvema sobratoma in ob lepi udeležbi še drugih duhovnikov daroval škofov vikar dr. L. Škerl, mu je bil domači cerkveni zbor, katerega zgleden in sposoben član je svoj čas tudi sam bil. Saj pevsko udeležova- nje v cerkvi je že tradicionalno za nje- govo družino.

Veliko število ljudi, tudi moških, tako pri maši kot na pogrebu, je pričalo, da so ga cenili kot pokončnega moža, narod- no in versko zavednega. Prav zaradi tega ga bomo hudo pogrešali. Mladi možje so ga položili v grob v domači zemlji, kar je postalo pri nas že prava redkost.

Ker mu kot župnija veliko dolgujemo, prosimo nebeškega Očeta, naj ga On bo- gato poplača. Svojem, zlasti ženi Danili pa naj nakloni moči, da bi mogli prebo- leti tudi ta udarec, v upanju, da imajo pri Bogu novega priprošljika. - V. Z.

Odobritev furlanskega prevoda sv. pisma

Poslej bodo mogli tudi Furlani brati sv. pismo v materinščini. Na prošnjo, ki so jo vložili 11. decembra 1983 škofje Bommarco iz Gorice, Battisti iz Vidma in Freschi iz Pordenona, je CEI (Conferenza Episcopale Italiana) 2. marca 1984 izdala dovoljenje za tisk furlanskega prevoda celotnega sv. pisma. Prevod je sad zave- tega in strokovnega dela, ki sta ga po iz- virnem besedilu opravila znana videmska duhovnika pre Checo Placerean in pre Antoni Beline.

Njuno dragoceno delo je v biblično-teo- loškem in jezikovnem pogledu pregledala medškofijska komisija, ki so jo imenovali vsi trije škofje. Njeni člani so se dolgo ukvarjali s pregledovanjem pod modrim in potrpežljivim vodstvom beneškega du- hovnika dr. Marina Hvalice.

Skupna pobuda in vzajemno prizadeva- nje furlanskih škofov (Cocolina, Battisti- ja in Freschija), da bi imeli na voljo ce- lotni prevod sv. pisma v jeziku svojih vernikov, se je končno uresničila.

Odlok predsedstva Italijanske škofov- ske konference nas s svojim pristankom na tisk svetopisemskega prevoda v furlan- skem jeziku z ene strani razveseljuje, z druge pa nas, žal, neprijetno preseneča, ker zopet prepoveduje uporabo furlanšči- ne kot liturgičnega jezika, saj izrecno pravi, da velja še vedno, da ni priznana za liturgično uporabo.

Znano je namreč, da sodi odobritev katerega koli jezika za bogoslužno upora- bo v pristojnost Svetega sedeža in ta jo da samo, če zahtevno predhodno uradno odobri škofovska konferenca. Tako fur- lanskim vernikom vstaja upanje, da se bodo končno rešili iz krivičnega položaja, v katerem so primorani uporabljati v cerkvi jezik, ki ni njihov materni. To upa- nje jim krepijo besede, zapisane v pasto- ralni izjavi *Liturgična obnova v Italiji*, ki jo je izdala sama CEI. Pod točko 13 te izjave (1983) beremo dovedeno tole: »Odkar se je božja Beseda učlovečila in se je Bog hotel razgovarjati in sprejemati češčenje v človeškem jeziku, je bila vsaka pristno človeška beseda vključena v skriv- nost učlovečenja in noben "jezik" ne bo smel več biti izključen.«

Upajamo, da se bo to kmalu zgodilo, raz- zen če so nekateri prepričani, da furlan- ski "jezik" s svojimi besedami ni pristno človeški, ako je sploh človeški.

Dr. Guido Maghet

■ Mnogi so se spraševali, zakaj so se iranske čete, veliko številnejše kot ira- ške, ob zadnji iranski ofenzivi nenadoma začele umikati. Sedaj je postalo jasno, da so Iranci uporabili živčni plin, ki so ga pridobili v lastnih laboratorijih, preizku- sili pa na živalih. Vest o uporabi tega plina je vznemirila svetovno javnost, še posebej pa Izrael. Ameriški predsednik Regan pa je, ne da bi omenil iransko- iransko vojno napovedal, da se bodo v krat- kem začeli pogajati s Sovjetsko zvezo o prepovedi uporabe kemičnega orožja.

Postno pismo maronitskega patriarha

Maronitski patriarh Antoine Pierre Ko- raiche je v letošnjem postnem pastirskem pismu domačo in svetovno javnost opo- zoril na dejstvo, da so bratarmorni boji še poglobili razpoke v državi in povečali tveganje za dokončno razkosanost Liba- nona. Tej nevarnosti bi utegnili ubežati le z resničnim pogovorom in ozašču svo- bode, občutka narodne odgovornosti ter duha pravičnosti in enakosti.

Patriarh spominja svet na vse žalostne preizkušnje in udarce, ki so zadeli Liba- non, zlasti še njegove kristjane: umore, ropanja, pokole in preganjanja. »Že od začetka državljanske vojne pred devetimi leti živim v neprestanem strahu za prihod- nost tega naroda,« je med drugim zapisal patriarh, »za katero smo se skupaj z ro- jaki trudili v potu svojega obraza in v iskrenem sodelovanju... Čeprav smo se znašli v izjemno težavnem položaju, še vedno zaupamo v našo domovino, v njene verske, duhovne, moralne in človeške vrednote. Verjamemo, da bomo iz vseh teh preizkušenj izšli prečiščeni, utrjeni in enotnejši. Pri tem zaupamo v Boga, saj je bil Libanon vedno država vernih ljudi.«

Patriarhovo postno pismo ima miselne temelje v zadnji okrožnici papeža Janeza Pavla II. in ima tudi značilen naslov »Trpljenje in njegove zveličavne vrednote«.

Smrt nemškega teologa

Letos 5. marca je znani nemški teolog Karl Rahner praznoval 80 let življenja. Ob tej priložnosti mu je sv. oče poslal posebno pismo, v katerem se mu je za- hvalil za življenjsko delo, ki ga je opra- vil. In to ni bilo majhno, saj je napisal nad 30 bogoslovnih knjig in objavil kakih 4.000 razprav teološke vsebine.

Narašča število stalnih diakonov

Po podatkih vatikanskega urada za sta- tistiko po vsem svetu že nad 9.000 poro- čenih mož opravlja diakonsko službo. Sa- mo v ZDA je nad 6.000 diakonov, v Evro- pi pa okoli 1.800.

Kandidati za to v prvih časih katoliške Cerkve visoko cenjeno službo se več let vestno pripravljajo nanjo, posveti pa jih krajevni škof. Skupaj z duhovniki in ško- fi sodelujejo v najrazličnejših pastoralnih nalogah, prav pa jim pri tem pridejo nji- hove različne poklicne izkušnje, saj mno- gi izmed njih opravljajo poleg diakonske v prvi vrsti razne poklicne dolžnosti.

goriške novice

Barbana je postala škofijsko svetišče

Na liturgični praznik Gospodovega oznanjenja 24. marca je goriški nadškof p. A. V. Bommarco s posebnim dekretom razglasil Marijino svetišče na Barbani za »prvenstveno« ali škofijsko svetišče. Prej je bilo tako svetišče Marijina božja pot na Sv. gori. Ker je sedaj Sv. gora v Jugoslaviji, goriška nadškofija ni imela svojega prvenstvenega Marijinega svetišča. Zaradi tega je g. nadškof na zadnjem zasedanju duhovniškega sveta predlagal, naj bi Barbano dvignili v čast prvenstvenega škofijskega svetišča. Duhovniški svet je bil soglasno za to. Sedaj je g. nadškof namero izpeljal.

Barbana je lani obhajala 1400-letnico nastanka in je gotovo danes v goriški škofiji najbolj obiskovana Marijina božja pot, pa ne samo za goriško škofijo, temveč tudi za vse sosednje škofije. Saj prihajajo na Barbano romarji iz vseh bližnjih dežel od Pivke do Drave in Save.

Naj Marija z Barbane še bolj čuva nad verniki, ki se k njej zatekajo, mi vsi pa odslej še rajši romajmo k Materi božji sredi lagune.

Smrt dobre matere

V Sovodnjah so v torek 3. aprila pokopali Ano Češcut, verno, dobro, skrbno mater. S pokojnim možem sta imela petero otrok, sina in štiri dekleta. V družini je bilo včasih hudo, ko je bilo treba skrbeti za tako številno družino, v kateri sta bila še stara mama in svak. Oče je delal v ladjedelnici, mati Ana pa je morala doma misliti na otroke in na vse drugo. Toda z vero in pridnostjo je vsem nudila prijeten dom, kamor so pozneje, ko so otroci odrasli, vsi radi zahajali. Starša sta namreč z največjimi težavami doštudirala vseh petero otrok, ki so vsi končali srednje šole, Marija pa tudi univerzo in postala profesorica na slovenskih srednjih šolah, prej v Trstu, zdaj v Gorici.

Pok. Ana je zadnja leta bolehal, otroci pa so zanj lepo skrbeli in ji lajšali starost. Nazadnje je pa bolezen mogla več kot skrb otrok. V nedeljo 1. aprila je odšla po večno plačilo.

Pogreb je bil v sovodenski cerkvi. Ob domačem župniku g. Marjanu Komjancu so somaševali še trije drugi duhovniki, na koro so pa peli pevci zbora »Lojze Bratuž« skupaj z domačimi, saj je prof. Marija članica tega zbora že dolgo let. Pokojni Ani naj bo Bog bogat plačnik. Sinu in hčeram naše sožalje.

Sožalje

Zveza slovenske katoliške prosvete izreka svoji odborici Mariji Češcut in sorodnikom iskreno sožalje ob smrti drage mame.

Ob izgubi drage mame Ane Češcut izrekamo Mariji, ki že vrsto let sodeluje pri našem zboru, in ostalim članom družine iskreno sožalje.

Pevci zbora Lojze Bratuž

Starši, vzgojitelji in neučeno osebje otroškega vrtca »M. Fabiani« v Gorici izrekajo dragi učiteljici Ani Češcut sožalje ob izgubi ljube mame Ane Bregant vd. Češcut.

»Primorska poje« v Gorici

V soboto 31. marca je bila v goriškem avditoriju revija Primorska poje, na kateri je nastopilo veliko pevskih zborov iz obeh delov Primorske. Pevska raven ni bila pri vseh enaka, nekatere skupine pa bi niti ne spadale na revijo. Med boljšimi zbori naj omenimo ženski učiteljski zbor iz Tolmina, ki ga vodi Vera Clemente. Kojič ter mešani zbor iz Postojne, ki ga vodi Ivo Jelerčič. Programska izbira se pri zborih verjetno preveč ponavlja, le nekateri tudi na tem področju izstopajo ter iščejo novih poti. Vsekakor je prireditelj samsa po sebi pomembna, saj kaže že na tradicionalno ljubezen do petja in glasbe primorskih Slovencev.

Koncert furlanske glasbe

V sredo 28. marca je bil v Katoliškem domu v Gorici koncert furlanske umetne glasbe, ki ga je priredilo SKPD Mirko Filej v Gorici. Glasbeni večer je bil nedvomno zelo zanimiv in za slovensko občinstvo nov, saj je bil v celoti posvečen delom furlanskega glasbenika Giovannija Mazzolinija. SKPD je s tem hotelo tudi prispevati k vedno bližjemu in prijateljskemu

skemu vzdušju, ki naj bi vladalo med Furlani in Slovenci na tej zemlji, kot je pravilno poudaril v svojih uvodnih besedah predsednik Viktor Prašnik.

Na tem večeru so z Mazzolinijevimi samospevi nastopili solisti Lucia Bergamasco (sopran), Zorilda Giuliani in Ornella Candussi (mezzosopran) in Amerigo Flumiani (tenor). Pri klavirju je bil Bruno Raneri. Na sporedu je bilo skupno 16 samospevov v različni zasedbi in v duetu. Skladbe je avtor napisal na besedila nekaterih domačih furlanskih pesnikov kot npr. Dolfo Carrara in Giuseppe Collodi.

V glavnem so bile Mazzolinijeve skladbe zelo melodične in sočne, izraz mehke in lirčne duševnosti. Skladatelj ne sega po sodobnih glasbenih izrazih, ampak podaja svoja čustva in vtise v tradicionalni, skoraj romantični govorici. Naj tu omenimo le, med drugimi, dva dueta, »La murae ingradeade« ali »La stele che col«, kjer sta zlasti oba mezzosopran, posebej Z. Giuliani, dosegla svoj vokalni višek. Dramatično pa je recimo izvenela pesem »Perdon Signor«, tudi v dognani in odlično grajeni glasovni ter interpretativni obdelavi mezzosopranistke.

Prav gotovo je ta koncert odkril tistim, ki so se ga udeležili, nov svet v umetni glasbi naše dežele. Navadno smo furlansko glasbo bolj ali manj poznali le v folklornem okviru in še posebej v zborovskih zasedbah. Tu pa je bilo mogoče odkriti drugačno glasbeno oblikovanje, ki tudi zasluži naše priznanje.

S tem je prišlo do ponovnega kulturnega sodelovanja med Slovenci in Furlani, ki je še prav malo razvito. Prav na glasbenem področju pa je to tudi najbolj možno, zato je prav, da pride vsaj občasno do takega medsebojnega spoznavanja. - ab

Fašistično zborovanje proti »dvojezičnosti«

V nedeljo 1. aprila je imel v Gorici javni shod misovski voditelj Almirante. V svojem govoru je skoraj trideset ure posvetil problemu »dvojezičnosti«, katere se misovci skupno z vso desnico strašno bojijo... Shod novofašističnega veljaka se uvršča v prizadevanje vseh tistih sil nacionalistične desnice, ki na vse načine skuša preprečiti izglasovanje zakona o globalni zaščiti Slovencev. Prepričani pa smo, da v svojih naklepih ne bodo uspeli.

Števerjan

Jubilejni koncert ansambla »Lojze Hleda«. Društva in ustanove obhajajo navadno »okroglo« jubileje (25-letnice, 50-letnice), ansambel »Lojze Hleda« pa je želel obhajati tudi svojo 15-letnico obstoja in delovanja. Mislil, da je to bilo prav in sicer zato, ker imajo slične skupine navadno precej kratko življenje: spontano nastanejo in spontano zamrejo. Ansambel »Lojze Hleda« se mi zdi v tem oziru kar trdoživ, ker je učeal 15 let. Koliko drugih sličnih skupin je v tem času nastalo in izginilo!

Kako zelo se je ta ansambel domače glasbe priljubil pri nas, je v nedeljo 1. aprila pokazala prepolna dvorana župnijskega doma »F.B. Sedej« v Števerjanu. Prišli so starejši, a še bolj mlajši, saj je slična glasba zanje še bolj privlačna kot za nas starejše.

Med koncertom je Jožica Znidarčič razgrnila preteklost ansambla od začetkov do danes, njegove uspehe in tudi njegove krize, ko so se zamenjavali člani. Vendar je večina ansambla še iz njegovih prvih let, zlasti trije bratje Hleda.

Skupina Lojzeta Hledeta se je v 15 letih uveljavila tako pri nas v zamejstvu kot tudi v Sloveniji in po svetu, saj so gostovali že v Nemčiji, Belgiji, Franciji in bili na turneji celo v ZDA. Povsod so jih naši rojaki radi poslušali, ker so s svojo glasbo in petjem prinašali mednje našo domačo slovensko pesem. O njegovih višah so se radi tudi zavrteli kot nekoč doma ob valčkih in polkah. Slišali smo, da je ansambel nastopil preko 250-krat in posnel več plošč, zadnjo lanske leto.

Med koncertom je s svojimi domisljicami zabaval občinstvo Vinko Šimek, ki ga pa poznamo bolj pod vzdevkom Šraufciger. To je humorist, ki je nastopal tudi na ljubljanski televiziji in nastopa sedaj ob raznih priložnostih prav zato, da ljudi zabava.

Ansamblu Lojzeta Hledeta čestitamo in želimo, da bi obhajal še nadaljnje obletnice. - K. H.

Za pravično zaščito slovenske manjšine

Pogajanja med političnimi strankami za sestavo novih in trdnih večin za upravljanje tržaške občine in pokrajine so trenutno zastala zaradi še nedoseženega soglasja glede programskega dokumenta in pa glede porazdelitve mest v odborih. Glavno sporno vprašanje je seveda okrog županskega mesta oziroma predsednika pokrajine. Lista za Trst zahteva župansko mesto zase in se pri tem sklicuje na število svojih izvoljenih svetovalcev. Ostala koalicija se tudi ne misli odpovedati sedanjemu županu Ricchetti, ki si je v mestu pridobil znatne simpatije zaradi svoje umirjenosti in odprtosti.

Sporni točki programa pa sta še gospodarska problematika in pa zaščita slovenske manjšine. Tako so nekateri v začetku skušali SSK izriniti iz snujoče se koalicije (njena prisotnost očitno moti nacionalistične kroge). Poleg socialistov je ustrezne popravke k temu točkama izdelala tudi SSK. Glede manjšine zahteva, naj država čimprej sprejme pravičen in ustrezen zakon, ki bi uresničil ustavna načela in mednarodne obveze. Glede električne termocentrale na premog in premogovnega terminala pa predlaga imenovanje posebne strokovne komisije, ki naj izdela študijo o pozitivnih in negativnih vidikih omenjenih objektov v Tržaškem zalivu.

SLOVENSKO PASTORALNO SREDIŠČE GORICA

vabi na predavanje, ki bo ta četrtek 5. aprila ob 20.30 v Katoliškem domu. Taras Kermauner iz Ljubljane bo obravnaval misel »Kako me opredeljuje Bog«.

Vabimo tudi na predavanje, ki ga bo imel v četrtek 12. aprila ob 20.30 v Katoliškem domu vodja škofijskega misijonskega urada g. Giuseppe Baldas o goriškem misijonu v Bouaké. Predvajal bo filme in diapozitive. Ob tej priložnosti bo v mali dvorani odprta razstava slik z misijonskega področja.

Srečanje med SSK in predstavniki beneških Slovencev

V sredo 28. marca so se na Matajurju srečali predstavniki Slovenske skupnosti in skupine slovenskih katoliških demokratov za obravnavanje vprašanj skupnega interesa v luči skupnih prizadevanj za doseg globalne zaščite slovenske manjšine.

V tem okviru sta si obe zastopstvi izmenjali informacije in poglede, kako najbolj resno, stvarno in odgovorno reševati vprašanje manjšinske zaščite. Zadevni zakon naj vključuje tudi Slovence v videmski pokrajini, glede konkretnih oblik uve-

ljavljanja zadevnih pravic pa naj jim omogoči, da sami avtonomno presodijo v skladu s stvarnimi okoliščinami.

Glede medsebojnih odnosov sta obe strani prav tako soglašali, da so nujno potrebni ne samo zaradi boljšega poznavanja razmer v posameznih pokrajinah, ampak tudi za ohranitev in nadaljnji razvoj duhovno kulturnega bogastva, ki je nezaamenljivo jamstvo za nadaljnje osveščanje beneških rojakov. Zato so predstavniki SSK izrazili predstavnikom beneških Slovencev svojo solidarnost in zagotovili vsestransko pomoč v njihovih prizadevanjih v tej smeri. Sklenjeno je bilo zato, da se bodo redni medsebojni stiki nadaljevali.

Mladinski večer v Štandrežu

V nedeljo 1. aprila so mladinske skupine, ki delujejo v župnijskem domu, pripravile lepo prireditev, posvečeno našim materam. Znano je, da se je pred leti materinski dan obhajal ob prazniku Marijinega oznanjenja in je to še sedaj v navadi po župnijah v Sloveniji. Na odru v župnijski dvorani so nastopili gojenci naše glasbene šole, cerkveni mladinski zbor in mali skavti ter se vsi kar dobro postavili.

Najprej je mladinski zbor, pod vodstvom učiteljice Elvire Chiabai triglasno zapel štiri pesmi in pokazal, da stalno napreduje tako v izbiri pesmi kot v podajanju. Pevke so tudi materam zbornorecitirale dve primerni pesmi ter poklonile svojim mamicam nagelček in rožmarin.

Nato je skupina malih skavtov skupno s svojim vodnikom Markom Brajnikom z odra natrosila celo vrsto smečnic o školskem življenju in to zelo doživeto.

Sledil je koncert na klavir in harmoniko. Nastopili so skoro vsi gojenci naše

tržaške novice

Tržaško slovensko romanje v Padovo

Čas za vpis za skupno tržaško romanje k sv. Leopoldu Mandiču v Padovo in k Materi božji v San Vito al Tagliamento, ki bo v sredo 25. aprila, gre h koncu. Zato pohitite z vpisom tisti, ki se ga name ravate še udeležiti.

Nekateri romarji so pred vpisom vprašali, če bomo šli pozdravit tudi sv. Anto-

glasbene šole. Vesele in poskočne melodije so odmevale v dvorani. Zanimivost tega nastopa je bila v tem, da so učenci klavirja igrali vse skladbe štirirčno, začetniki bolj lahke, večji gojenci pa vedno bolj umetne in zahtevne. Zlasti je bila gledalcem všeč Bachova Sonata, ki sta jo za zaključek podali Valentina Pavo in Tiziana Zavadlav.

Tudi mladi harmonikarji so spretno igrali narodne in umetne motive. Med njimi sta se dobro postavila posebno Robert Zavadlav in Paolo Paesini, ki sta skupno zaigrala dve skladbi.

Udeleženci so vse nastopajoče nagradili s ploskanjem in izrazili mladini pohvalo, da jim je pripravila tako prijeten večer.

Doberdob

Koristno predavanje. V župnijski dvorani smo v petek 30. marca imeli zanimivo predavanje o ADO (Associazione donatori organi - Združenje darovalcev telesnih organov). Carlo Mucci, ki je organiziral to predavanje, je predstavil predavatelja. Bila sta to dva goriška zdravnika in sicer dr. Sergio Barduagni, primarij v goriški bolnišnici in dr. Alessandro Rocco, njegov asistent; z njima je bil tudi Carlo Kufahl. Dr. Barduagni je obširno razložil cilje in namene združenja, dr. Rocco Alessandro pa nas je seznanil, kako deluje organizacija in s katerimi problemi se sooča. Nato je še Carlo Kufahl povedal, kako si je on leta in leta zdravil ledvice v Italiji, a brez vidnejših uspehov. Ko pa se je obrnil v Švico, so mu tam presadili ledvice, katere mu je daroval 24-letni mladenič, ki je umrl v prometni nesreči. V Italiji je treba za take operacije čakati veliko časa, ker ni dovolj darovalcev organov.

Po predavanju se je razvila obširna in zanimiva debata. Navzoči so kar naprej postavljali vprašanja in predavatelji so jim z veseljem podrobno odgovarjali. Spoznali smo, kako je važna ADO in nekateri smo se vanjo takoj vključili.

na in si ogledat njegovo baziliko. Seveda in sicer takoj po maši. Saj bi bilo čudno, da bi šli v Padovo in bi šli mimo tega tako zelo priljubljenega svetnika.

Kolonkovec

V soboto 31. marca je odbor PD »Kolonkovec«, ki ima svoj sedež v ženjanski ulici 46, sklical svoje člane na volitve novega odbora in seveda k poslušanju poročila o dosedanjem delu.

Poročila so pokazala, da je bilo novo društvo v tem kraju prepotrebno in kaže, da bo na tej poti z vso zavzetostjo nadaljevalo z delom. Društvo in odborniki uživajo ugled in priznanje pri svojih članih in prijateljih zaradi požrtvovalnosti in vztrajnosti; številne in posrečene pobude so imele prav dober uspeh in odmev v kraju in okolici; iskanje in razstava raznih folklornih ter obrtniških predmetov so dali nepričakovan uspeh.

Prisotni člani so dali novemu pomlajenemu odboru celo vrsto predlogov, ki bodo gotovo sprejeti. Ostali bodo trije »zunanjci« prazniki: kresovanje, praznik župnijske zavetnice sv. Marije Magdalene (22. julija) ter Praznik solate v septembru.

Domači pevski zbor, ki goji cerkveno in svetno pesem ima tu prostor za pevске vaje, kakor se tu zbirajo tudi skavti na tedenske sestanke. Ne pozabimo še, da se tu zbira lepo število domačinov na kavo po nedeljski maši. Ta srečanja (60 krat v letu) imajo gotovo svoj družabni pomen.

Društvo nima sicer tistega poročanja po časopisih kakor bi zaslužilo, a to nadomestujeta ugled in priznanje s strani domačinov, kar je gotovo najvažnejše.

Člani novega odbora so: Grahonja Germano in Marko, Stančič Josip, Starc Klara, Prukar Luciana, Bertocchi Laura in Debelis Andrej.

Širite „Katoliški glas“

Podelite nagrade iz sklada Dušana Černeta bo v prostorih Društva slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 v ponedeljek 9. aprila ob 20.30.

Predavanje v Vidmu. Prof. Tine Logar bo kot gost Inštituta za vzhodnoevropske jezike in književnosti videmske univerze, ul. Antonini 8, govoril »O zahodnih slovenskih narečjih«. Predavanji bosta v sredo 11. aprila ob 16. uri in v četrtek 12. aprila ob 10. uri, in sicer v predavalnici št. 15. Vljudno vabljeni.

Občinska seja v Sovodnjah

Vršila se je prejšnji torek 27. marca. Osrednja točka dnevnega reda je bil proračun za leto 1984. Sprejet je bil z glasovi večine, svetovalci SSK pa so glasovali proti. Proračun predvideva 1.937 milijonov lir izdatkov in prav toliko dohodkov. Za javna dela je bilo namenjenih 1.079 milijonov. Ta dela so v glavnem ista kot so bila programirana lani: popravilo šolske strehe v Rupi, prekritje šolskega poslopja v Gabrjah, razširitev pokopališča na Vrhu, železniški podvoz na Stradalti, ureditev in postavitev greznice v Rupi in na Peči ter poseg na pokrajinski cesti v Gabrjah.

Ker se je podžupan pohvalno izrazil o sestavi osnutka za novi proračun, je svetovalec SSK Remo Devetak dejal, da to še ni dovolj. Namreč ko občinski odbor vabi na posvet in k sodelovanju za pravno predstavnika opozicije, to pomeni, da se bo stališča tega predstavnika tudi upoštevalo. Ni pravilno, da se mora samo vzeti na znanje številke raznih postavk pri čitanju že pripravljenega osnutka. Na predlog predstavnika opozicije je bila letos povrh objavljen vsota denarja, ki naj bi bila porazdeljena v razne postavke proračuna, toda objavljen vsota ni bilo in osnutek proračuna je bil enostavno poslan svetovalcem v vednost.

Pri postavki glede prispevka za kritje primanjkljaja 10 milijonov lir vodovodnemu konzorciju CAFO je prišlo do živahne debate o oskrbi vode ter njene kakovosti.

Svetovalec SSK Branko Černec je sprožil debato o postavki, ki se je nanašala na vzdrževanje športnih naprav in telovadnice. Ožji odbor je v zvezi z izplačilom hišnika namreč sklenil pogodbo brez vednosti komisije za telovadnico in občinskega sveta. Vsoto za izplačilo je določil iz lanskega proračuna, ta pa je bila do-

ločena v prid druge postavke. Zato bi bilo treba obvestiti občinski svet. Ker so odborniki temu ugovarjali, je Remo Devetak prečital sklenjeno pogodbo o izplačilu, iz katere je jasno razvidno, iz katerih fondov naj bi se črpala sredstva za izplačilo. Izkazalo se je, da so imeli svetovalci SSK prav; tako se je podžupan opravičil in dejal, da je šlo za nerodnost ožjega odbora.

Po odobritvi posojila za prvi del greznice je svetovalec SSK Oskar Pavletič predlagal, naj bi v načrtu za Rupo premostili prečiščevalni greznišni odtok, ki gre v Vipavo nižje proti mostu. Remo Devetak pa je pri odobritvi zakupa za asfaltiranje ceste na Vrhu proti Črncem zahteval, naj se uredi tudi asfaltiranje odseka občinskih cest na Vrhu k hišama št. 16A in 16B ter k dvema hišama na zgornjem Vrhu.

Svetovalci so odobrili zakup zidarskih in mizarskih del za otroški vrtec v Sovodnjah in razlastitveni postopek za razširitev pokopališča na Vrhu.

Podžupan je poročal o razgovorih predstavnikov kulturnih in športnih društev slovenskih občin z odgovornimi odborniki občine Nova Gorica. Srečanja so se udeležili tudi predstavniki slovenskih občinskih uprav. Ponovno je bila izražena pobuda o pobratenju s krajevno skupnostjo Branik (nekdanji Rihemberk). Padel je tudi predlog, da bi se Sovodnje povežale s kako občinsko upravo na slovenskem Koroškem, npr. z občino Sele.

V točki »razno« je spet prišel na vrsto upepeljavalnik v Sovodnjah. Svetovalec večine Emil Tomšič je energično zahteval intervencijo ožjega odbora pri pristojnih organih, Oskar Pavletič (SSK) pa je ponovno predlagal, naj občinska uprava povabi strokovno komisijo, ki naj ugotovi, do katere stopnje je že okuženo okolje.

Z GORIŠKEGA

Novi cerkveni zakonik in konkordat

V četrtek 29. marca je bilo v Katoliškem domu predavanje dr. Lojzeta Milharčiča o novem cerkvenem zakoniku. Predavatelj je na koncu dodal še besedo o novem konkordatu med Vatikanom in italijansko državo. Orisal je nastanek cerkvenih zapovedi, ki jih je Cerkev kot urejena in vidna verska družba začela dajati že na apostolskem koncilu v Jeruzalemu leta 49 p. Kr., nato pa s svojimi predpisi urejala življenje vernikov do danes. Cerkevne predpise ali zapovedi je prvi sistematično zbral in uredil Pij X., prvi cerkveni zakonik pa je izdal njegov naslednik Benedikt XV. leta 1917.

Toda ta zakonik ni več odgovarjal potrebam Cerkev v novih časih. Zato je Janez XXIII. obenem s koncilom napovedal tudi »aggiornamento« cerkvenega zakonika. To delo se je pa zavleklo in dozorcelo šele lani, ko je na prvo adventno nedeljo stopil v veljavo novi zakonik. Njegova posebnost je tudi ta, da v večji meri upošteva dejavnost laikov v Cerkvi. Njihove pravice in dolžnosti so v novem zakoniku močno upošteevane. Potrebno bo le, da se z njimi bolje seznanijo in da jih uveljavijo v blagor celotnega božjega ljudstva.

Na koncu je predavatelj omenil tudi novi konkordat, ki je bil podpisan med italijansko republiko in Apostolskim sedežem, ki pa ni še stopil v veljavo, ker ga parlament še ni odobril.

Izredna slovesnost na Sv. gori

Na 3. postno nedeljo 25. marca je bilo na Sv. gori polno romarjev, ki so napolnili Marijino baziliko. Tisti, ki so bili na vseslovenskem svetovetnem romanju v Rimu pretekli mesec, so svetogorski Mariji prinesli svečo, dar papeža Janeza Pavla II. Pri srečanju slovenskih romarjev je namreč sv. oče podaril šest velikih sveč, da jih romarji ponesejo v tri škofijske cerkve v Sloveniji, Ljubljana, Maribor in Koper, ter na tri Marijina božja pota: Brezje, Sveto goro in Ptujsko goro. Povsod v omenjenih krajih so to izročitev obhajali s posebno slovesnostjo.

Na Sv. goro je tisto nedeljo popoldne prišlo, kljub slabemu vremenu zlasti iz okoliških vasi izredno število Marijinih častilcev. Ob 15. uri so slovesno izročili svečo varuhom svetogorske božje poti, frančiškonom, ki jo bodo pred Marijinim oltarjem pržigali ob slovesnih priložnostih. Sledila je sv. maša s pridigo dekana iz Solkana ob navdušenem ljudskem petju in posvetitev Materi božji po naročilu sv. očeta kot je tudi on sam opravil to posvetitev na trgu sv. Petra pred Marijinim kipom, ki so ga kot znano za to priložnost pripeljali iz Fatime.

Tudi mi zamejci se veselimo tega daru, le žal nam je, da nismo bili na Sv. gori tudi mi, ker za to slovesnost nismo nič vedeli.

Dva obiska iz Slovenije

Prejšnji teden je bil na krajšem obisku v Gorici predsednik Zveze komunistov Slovenije Andrej Marinc, ki je bil pred leti tudi predsednik slovenske vlade. V naši deželi je bil gost deželnega vodstva PCI. Na goriškem srečanju pa so bile prisotne še druge politične sile in njih predstavniki. Svoj pozdrav je prinesel tudi goriški župan Scarano, ki je zlasti poudaril pomen Gorice v obsejnim sodelovanju ter vlogo ponovno odprte meje.

Konec prejšnjega tedna je bila v Gorici na obisku tudi delegacija mesta Ljubljane, ki jo je vodila predsednica mestne skupščine T. Tomlje. Na goriškem župan-

stvu se je ljubljanska delegacija sestala z županom in občinskim odborom. Goriška in ljubljanska delegacija sta podčrtali veliki pomen dvostranskega sodelovanja. V prihodnje bo prišlo še do novih srečanj in obiskov.

Postni govori

Na sporedu so vsak torek in petek ob 16.45 na radiu Trst A.

Petek 6. aprila: Jezus je usmiljen do grešnikov (Jože Kunčič).

Torek 10. aprila: Jezus Kristus je pokazal pravo pot življenja (dr. Jože Prešeren).

Petek 13. aprila: Jezus Kristus je bil nebeškemu Očetu pokoren do smrti (prof. Dragotin Butkovič).

Radio Trst A

Spored od 8. do 14. aprila 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Krtak samovrtek«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Sedma stopnja sreče. 10.10 G. Puccini: Manon Lescaut (1. in 2. dejanje). 11.30 Literarni listi. 12.00 Skrivnost verstev. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 Boris Pahor: »Nomadi brez oaze«. 14.30 Tja in nazaj. 16.00 Slovensko učiteljstvo pod fašizmom. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 Pod Matajurjan. 18.30 Glasbene raznolikosti.

Torek: 8.10 Veter raznaša besede. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 G. Puccini: Manon Lescaut (3. in 4. dejanje). 11.30 Listi. 12.00 Folklor narodov Jugoslavije. 14.10 Naš pravilnični telefon. 15.00 Naš jezik. 15.05 Mladi mladim. 16.00 Od Milj do Devina. 16.30 Tja in nazaj. 16.45 Postni govor. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje 1984. 18.00 Alojz Rebula: »Borilec z levi«.

Sreda: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.30 Literarni listi. 12.00 Sprehodi med starimi spomeniki. 13.20 Primorska poje 1984. 14.10 Boris Pahor: »Nomadi brez oaze«. 16.00 Iz dnevnika Angela Kukanje. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Tenorist Mitja Gregorac. 18.00 Poezija slovenskega zahoda.

Četrtek: 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 12.00 Zdravniški nasveti. 14.10 Pisani otroški svet. (Milan Pasarič). 14.30 Tja in nazaj. 16.00 Na goriškem valu. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 XV. mladinski pevski festival v Celju. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Beleška. 12.00 Niti življenja. 13.20 Dogodki in problemi. 14.10 Boris Pahor: »Nomadi brez oaze«. 16.00 Trim za vsakogar. 16.45 Postni govor. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Igor Kuret in pianist Klavdij Godnič. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Nabozna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert RAI iz Rima. 11.35 Beleška. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Izbrana dela slovenskih mladinskih pesnikov in pisateljev. 14.30 Naš jezik. 14.35 Halo, tu radio Trst A! 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Mirko Mahnič: »Izidor ovčice pasele«.

OBVESTILA

Javna radijski kviz oddaja »Spoznajmo svet in domovino« bo v soboto 7. aprila ob 20. uri v Kult. domu v Gorici. Prirejajo jo radio Trst A, RTV Ljubljana in Kult. dom - Gorica v sodelovanju s slovenskimi višjimi šolami v Gorici. Prireditelj bosta neposredno prenašali obe radijski postaji. Po oddaji, približno ob 21.30 bo še samostojen koncert pevcev in ansamblov, ki bodo nastopili na tej prireditvi.

ACM - Gorica vabi vse člane in prijatelje k maši za edinost, ki bo v ponedeljek 9. aprila v Zavodu sv. Družine. Po maši razgovor.

Kulturni večer v Romjanu bo v četrtek 12. aprila v spodnjih prostorih cerkve. Posvečen bo goriškemu Krasu in zaključuje ciklus prikaza diapozitivov o naravi, ki ga je organiziral ženski pevski zbor iz Ronk. Večer je pripravil domačin Marjan Likar, ki bo na koncu predvajal še film o lepotah naravnega parka na Stelviu (pokrajina Bocene).

Slovenska skupnost, sekcija Sv. Ivan-Lonjer-Katinara priredi v sredo 25. aprila izlet z avtobusom v Rogaško Slatino. V programu je obisk zdravilišča, steklarske šole in možnost nakupa steklarskih izdelkov. Vpisovanje in informacije pri Nadi Žerjal, tel. 568482 vsak delavnik od 15. do 18. ure.

V Kulturnem domu v Trstu ponovi SSG igro Brendana Behana »Talec« v petek 6. aprila ob 16. uri red H, v soboto ob 20.30 red F in v nedeljo ob 16. uri red G.

Mladinski dom v Boljuncu priredi v nedeljo 8. aprila ob 18. uri v občinskem gledališču »F. Prešeren« koncert domače glasbe ob zvokih ansambla TAIMS. Koncert sovпада s praznovanjem 15. obletnice delovanja ansambla. Program bo povezoval gledališki igralec Stane Raztresen.

DAROVI

Za Katoliški glas: Marica, Robert in Pavel V. 20.000; P. G. 50.000 lir.

Za sklad Goriške Mohorjeve družbe: Stanislav Ceglar, Kanada 23.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: sestrčni Mari in Milka z družinama ter teta Francka namesto cvetja na grob Dina Marušiča 50.000; N. N. Gorica 50.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Vinko Levstik, Rim 200.000; D. C. 200.000 lir.

Za zdravljenje E. Valentinčiča: N. N., Gorica 50.000; učno in ostalo osebje otroškega vrta »M. Fabiani« v Gorici namesto cvetja na grob mame kolegice Ani Češčet 150.000 lir.

Za cerkev v Pevmih: A. B. 50.000 lir.

Za polmenovanje šole v Pevmih: A. Jakin 30.000; S. Škerk 20.000; Z. Sfiligoj 10.000; po 50.000: D. Jakin, Oslavje; E. Gravner-Nanut, Standrež; tvrdka Terpin; K. V. Prinčič; T. B., Gorica.

Za cerkev v Sovodnjah: družina Boris Marušič 50.000; družina Maraž namesto cvetja na grob Dina Marušiča za dekliško vokalno skupino Sovodnje, za SZ Soča in dekliški zbor Rupa-Peč po 10.000 lir.

Za cerkev v Doberdobu: družina Podveršič v spomin na teti Marijo in Rozalijo 25.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Marija, Majda in Pepi Holstein zavednemu Slovencu trpinu Petru Vidau v trajen spomin 80.000; v spomin istega Zora Hrovatin 10.000; N. N., v spomin na mamo 50.000; družina Di Lenardo v spomin na Silvana ob 18. obletnici smrti 30.000; Bojana Daneu-Don v spomin na očeta Danila 30.000; Marija Milič 25.000; N. N. italijanskega jezika 25.000; hišniki iz Tržiča v spomin na Danila Daneu 25.000; družina Milič, Prosek v spomin na Marijo Škerlavaj 20.000; Stefi Batič namesto cvetja na grob Marije Zele 20.000; Otello Nardin 15.000; Marija Krevatin v spomin na Danila Daneu 10.000; Laura Gombač namesto cvetja na grob Karla Sosič 10.000; Lorica Husu-Ban v spomin na moža Hermana 10.000; Gizele Budai namesto cvetja na grob Marije Škerlavaj 10.000; Rudi Vremec 5.000; Martinis 2.000; razni 37.000 lir.

Namesto cvetja na grob Petra-Rinkota Vidau so darovali za cerkev na Opčinah: Anica in Justina Daneu 20.000; Laura Gombač 10.000; Fani Škerlavaj 10.000; družina Persič 50.000; Stefi Batič 20.000; Jole Daneu 20.000; družina Ferlat 20.000; Pavel Malalan 20.000 lir.

Za cerkev v Trebčah: Reza Kralj v spomin dr. Giulia Simonisa 10.000; Irma Kralj v spomin Avgusta Vidav 20.000; Marija Kralj, Padriče in Slava Kalc v spomin Avgusta Vidava vsaka po 10.000; družina Sivitz v spomin Justine Kralj 30.000; Stana Kralj v spomin iste 20.000; Marija Milkovič z družino v spomin tete Justine 100.000; Justina Mužina namesto cvetja na grob Marčela Kralja 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugh: Piščane-Roncelli 10.000; Milka Cavicchioli 5.000 lir.

Za cerkev na Repentabru: Marija Kosmač v spomin pok. Marije Zele 60.000 lir.

F. F., Trst: v spomin svojih pokojnih za lačne po svetu 30.000, za Sv. goro 10.000, za Marijin dom v Trstu 5.000 in za Katol. glas 5.000 lir.

Za misijone: Z. J., Trst 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marko in Marija v spomin pok. Marije Ferluga vd. Zlobec 50.000; P. I. 50.000; K. B. 50.000; v spomin Albine Mamolo: Marica 50.000, družina Černic, Trst 10.000, družina Sanabor 10.000 in Milena Franco 10.000; nauč-

no osebje šole »Fran Levstik« na Proseku v spomin Albine Mamolo 100.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Gorica 50.000; N. N., Trst 100.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpea: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad tolikimi dokazi sočutja ob tragični smrti našega nenadomestljivega

Dina Marušiča

se toplo zahvaljujemo vsem, ki so nas v teh težkih trenutkih tolažili. Posebna zahvala g. župniku Marjanu Komjancu, ženskemu pevskemu zboru, darovalcem cvetja in v dobre namene in vsem, ki so našega dragega v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Oče Boris, mama Rezi, brat Valter, nono Lojze in sorodniki

Sovodnje, 30. marca 1984

ZAHVALA

Po pogrebu našega predragega

Petra-Rinkota Vidau

se najprisrčneje zahvaljujemo vsem, ki so nam kakorkoli izrazili sožalje, škofovemu vikarju dr. Škerlu in duhovnikom za sv. mašo in prisotnost, cerkvenemu pevskemu zboru za petje, prijateljem, ki so pomagali nositi krsto, vsem ki so se udeležili pogreba in so zanj molili kakor tudi darovalcem cvetja in vencev.

Zena, hčerka in sin ter drugo sorodstvo

Opčine, 2. aprila 1984

SLOVENSKI HOTEL »BLEDE« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLEDE« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l. Kmečka banka Gorica v.z.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

V Rupi širijo prostor pod cerkvijo, kjer prireja delavni pevski zbor Rupa-Peč vsako leto ob 1. maju priljubljeni Praznik frtalje. Letos se zbor pripravlja tudi na proslavitev 50-letnice svojega obstoja in delovanja

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabozni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407